

(Prosím prečítať pri sv. omšiach namiesto homílie v nedeľu 2. marca 2025)

Drahí bratia a sestry,

už najbližšiu stredu, keď budeme poznačení znamením popola, vstúpime do Pôstneho obdobia. Nechcem, aby to bolo vonkajšie prázdne gesto, keď sa postavíme do radu, lebo idú všetci ostatní. Nech znak popola na Popolcovú stredu je pre nás hlbokým duchovným rozhodnutím. Je to pozvanie reálne sa očistiť od viny. Toto očistenie nazývame v Cirkvi pokánie. Ako dobre vieme, Pôstne obdobie trvá 40 dní. Aj týmto spôsobom chceme vyjadriť našu túžbu zjednotiť sa s Kristom, ktorý po svojom krste v Jordáne vedený Duchom Svätým, odišiel na púšť a postil sa tam 40 dní. (Mk 1,13) Čo by sme mali dosiahnuť cez toto Pôstne obdobie? Nechajme sa viesť Duchom Svätým. Nech On koná v našom živote, ako konal v živote samotného Ježiša Krista. Aby sme aj my odpovedali to, čo povedal Boží Syn diablovej: „*Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť.*“ (Mt 4,10) Bratia a sestry, nech Pán Boh má prvé miesto v našom živote, aby sme aj my so svätým Augustínom mohli povedať: „Keď Boh je v tvojom živote na prvom mieste, všetko ostatné je na správnom mieste.“ Počujete dobre! Keď Boha postavíme na prvé miesto, vôbec to neznamená, že všetko ostatné nie je dôležité. Vôbec to neznamená, že Tvoja rodina je nepodstatná, že Tvoji priatelia, práca, plány a túžby Boha nezaujímajú. Ale práve v Bohu a jedine v Bohu majú tú pravú hodnotu a správnu dôležitosť.

Sme si vedomí, že nie vždy to bolo v našom živote tak, že Boh bol na prvom mieste v našom rozhodovaní. Boh nebol na prvom mieste v slovách a skutkoch našich predkov v rodinách, či predchodcov, ktorí pôsobili v Cirkvi a v našej spoločnosti. Preto potrebujeme urobiť odvážny úkon pokory uznať chyby, ktorých sme sa dopustili my sami a ktorých sa dopustili tí, čo nosili meno kresťan. Pred 25 rokmi na Popolcovú stredu počas Jubilejného roka 2000 urobil dnes už svätý Ján Pavol II. odvážne a prorocké odprosienie za hriechy, ktorých sa dopustili v dejinách synovia a dcéry Cirkvi. Drahí spolubratia kňazi, drahí bratia a sestry, ako pastier našej diecézy vnímam, že nesieme dlh voči tomuto odprosieniu svätého Jána Pavla II., ktorý potrebujeme splatiť. Dejiny našej Spišskej diecézy nám ukazujú, že v protiklade s veľkým množstvom krásnych a ušľachtilých svedectiev viery, sa stalo nemálo prípadov, ktoré boli „protisvedectvom“ života podľa Ježišovho evanjelia. Ako pastier našej milovanej diecézy žiadam, aby sme v tomto Jubilejnom roku Pánovej milosti a odpustenia klakli pred Bohom a prosili o odpustenie za minulé i prítomné hriechy synov a dcér Cirkvi. Ako kresťania chceme pred Bohom a ľuďmi uznať chyby, ktorých sme sa dopustili my a naši predkovia a to bez toho, aby sme za to žiadali niečo na výmenu. Ústami svätého Jána Pavla II. hovorím, „*Pre puto, ktoré nás v tajomnom tele spája jedných s druhými, my všetci, hoci za to nenesieme osobnú zodpovednosť, a ani nechceme nahrádzať súd Boha, ktorý jediný pozná srdcia, nesieme ťarchu omylov a previnení tých, ktorí nás predišli.*“ (Incarnationis mysterium, 11. bod) **Preto Vás všetkých pozývam na svätú omšu a odprosujúcu pobožnosť, ktorá sa uskutoční v piatok 7. marca o 18:00 hod. v Katedrále sv. Martina na Spišskej Kapitule.** Osobne to považujem za jeden z najvýznamnejších momentov nielen tohto Jubilejného roka, ale dejín Spišskej diecézy. Je mojou veľkou túžbou, aby počas tohtoročného Pôstu sa toto odprosienie uskutočnilo v našich farnostiach a rodinách. Nech ako kňazi odprosujeme našich farníkov za naše hriechy a za hriechy predchodcov. Nech rodičia, starí rodičia a deti, ale aj ďalší príbuzní odprosujú za svoje hriechy a hriechy svojich predkov.

Drahí bratia a sestry, nech sa v tomto Jubilejnom roku nikto nevyhýba Otcovmu objatiu. Nech nikto z nás sa nezachová ako ten starší brat z evanjeliového podobenstva, ktorý nechcel odpustiť svojmu mladšiemu bratovi. Verte mi, že radosť z odpustenia je silnejšia a väčšia než akýkoľvek hriech a zatrpknutosť.

Prosím, modlite sa aj za mňa, aby som bol verným ohlasovateľom Kristovho evanjelia, ktoré je posolstvom pravdy, pokoja a odpustenia. Nech Boh, bohatý na milosrdenstvo, pre svoju nesmiernu lásku, ktorou nás miluje (Ef 2,4) Vás naplní svojím požehnaním v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.

Váš biskup František